

РЕЦЕНЗИЯ

по

конкурс за академична длъжност “Професор”

по см. на член 60, ал.1, т.3 от правилника за

прилагане на ЗРАСРБ, обявен “Държавен вестник”

бр.71 от 01.09.2017 г.

с кандидат доц. д-р Венцислав Йорданов Киндалов, ръководител

на специалността „Флейта” в катедра „Дървени духови инструменти” в
Инструментален факултет на НМА „проф.П. Владигеров”.

Рецензент: Пенчо Цветанов Стоянов, Професор, Доктор на
изкуствознанието. София 1504, ул. “Оборище” 36А, тел. 02- 944- 01- 54;
0885- 022- 329.

Доц. д-р Венцислав Йорданов Киндалов завършва НМУ „Л.Пипков”
през 1979 г. и постъпва в НМА „Проф.П.Владигеров”,където завършва с
отличен успех класа по флейта на проф. Йордан Киндалов, а след това
и двугодишен майсторски клас. Специализира в Белгия през 1981 г.
при проф.Андре Исле в Лиежската консерватория. През 1983-1984 г.
Специализира в Московската консерватория при проф. Ю.Г.Ягудин,

посещава лекции и семинари по камерна музика, ръководени от световно известни имена.

Доц. д-р Венцислав Киндалов има значителен педагогически актив и опит, и още в началото на своя професионален път работи като преподавател в школата на Софийския младежки духов оркестър "Ален мак". От 1980 г. започва неговата педагогическа дейност в НМА „проф.П.Владигеров“, за да измине естествен път на развитие като асистент, старши асистент, главен асистент и доцент, включвайки в кръга на интересите си и История на инструмента, Камерна музика и Педагогическа практика. От значение за неговото професионално развитие е дисертационният му труд „Художествени проблеми на съвременното флейтово изпълнение“ /свързани със флейтовия тон и неговото вибрато/, защитен успешно през 1991 г.

Доц. д-р Венцислав Киндалов кандидатства за академичната длъжност „професор“ с творческа дейност, включваща различни страни на концертиращия изпълнител като солист на симфонични и камерни оркестри, участник в камерно-инструментални състави съвместно с проф.Савка Шопова, проф.Ангел Станков, проф. Милена Молова, проф.Анатоли Кръстев, проф.Ал.Илчев. Негов партньор в активно концертиращо дуо е проф.Снежана Барова /изнесени над 40 концерта само в София/. Изнесъл е самостоятелни рецитали в Белгия, Гърция, Македония, Чехия, Германия, Русия, Словения, Армения, Грузия, Киргизия, Азербайджан, Узбекистан, Таджикистан, Казахстан, Украйна, Сърбия, Унгария, Индия, Италия, Холандия. В някои от тези страни е участвал като солист на камерни и симфонични оркестри и като член на разнообразни състави.

Концертната дейност на доц. В.Киндалов е един значителен актив, свързан с 40 годишно присъствие на сцената, в условията на една пъстра и разнообразна панорама от жанрове, която се движи в широкия диапазон от камерната инструментална миниатюра, до инструменталния концерт, до мащабите на симфоничното мислене.

Това изисква способност за различен тип психологическа нагласа и значителен запас от енергия и сили. В.Киндалов очевидно има добра

кондиция, стабилно и контролирано сценично поведение, в основата на което е винаги перфектно овладеният текст, прецизно изработените подробности и детайли, невидимата, но безкрайно важна работа на професионалиста, които следва да оценяваме по достойнство. Доц. В. Киндалов винаги излиза на сцената с чувство на отговорност, убедено защитава изпълняваните произведения, никога не допуска формално отношение, винаги търси оптималното художествено решение на комплекса от задачи и проблеми, заставащи пред изпълнителя с цялата си сложност и многозначност. Някои от тях са доловени и набелязани още в дисертационния труд, и без да остават в миналото се развиват и допълват като нещо, в което се оглежда практическият опит на изпълнителя и педагога.

Впечатлява широкият стилев диапазон на произведенията, изпълнявани от доц. В.Киндалов: от Райнеке, Олберсбен, Льоклер, Й.Кристиан Бах, Бенда, Рейха, Кройцер и т.н. до музиката на нашето време. В тяхната интерпретация се проявява културата на музицирането, естетиката и художествените позиции на изпълнителя, който в ролята и на педагог, отправя потока от информация към учениците, а те не са никак малко, като се започне от 1980 г. и се стигне до днес, време, в което мнозина от тях стават носители на награди и отличия в наши и международни конкурси, намерили са своята професионална реализация у нас и в други страни. Смятам, че е естествено да се дадат имената на възпитаниците на доц. Киндалов като допълнение в документацията по конкурса.

Разнообразният стилев спектър в изпълнителската дейност на доц. В.Киндалов е показателен за широк естетически поглед към създадената и звучаща на сцената музика за флейта. В III глава на дисертационния труд „Естетически схващания и основни художествено-изпълнителски изисквания” в голяма степен е обобщен личен опит и отношение към категорията стил, проявяващи се в интерпретацията на над 100 произведения за флейта, в голямата си част представляващи камерна музика от Й. Себастиан Бах, Райнеке, Клемпнер, Гобер, Льоклер, Й.Кристиан Бах, Й.Емануел Бах, Бенда, Рейха, Доницети, различни по характер пиеси, от лаконичната миниатюра, до развитата

концертна виртуозност, включваща във сферата си българските композитори: Ал.Райчев, Кр.Кюркчийски, Д.Христов, Ат.Атанасов, Ал.Текелиев, М.Пеков, Ю.Ценова, Ст.Ангелов, Бл.Константинова, широк кръг композитори от различни страни: Фур, Ешбахер, Гейст, Хес, Зеленка, Грифс, Молнар и др.

В многоцветната картина на изпълнените произведения доц.Киндалов показва усет за стил, жанрова специфика, богата тонова култура, оформяща общата представа за творческия процес.

Разнопосочната творческа активност на изпълнителя е съчетана и с транскрипции на произведения от различни стилове и жанрови сфери, които разширяват кръгозора на изпълнителя, навлизайки в инструментариума на щрайха, на „нефлейтовите“ инструменти : цигулковата соната на Франк, цигулковите сонати на Брамс ор.78 и ор.100, на знаменитото му „хорн-трио“ ор.40, на клавирния квартет ор.34, Шумановият квинтет ор.44, Шуберт-Соната „Арпеджоне“, три цигулкови сонати и сонатина за цигулка от П.Хаджиев, Соната – поема от Ал.Райчев. Транскрипциите и аранжиментите са направени професионално, българските композитори са ги приели с най-добро чувство. Намерени са тънки и интересни нюанси особено в такива места, където композиторите съзнателно са търсили приближение на цигулковата звучност до тембъра на флейтата / I и II сонати на П.Хаджиев /. Интонационната природа на цигулката и по-специално вибрацията на звученето във всички регистри препращат интуитивно към флейтовото звучене, към едно от най-силните оръжия на експресивните му ресурси. Техните генетични корени издават вокалната природа на мелоса, неговата неограничена способност да завладява и насища звуковото пространство. Без това не може да си представим откритията на великите майстори: знаменитото соло на флейтата в центъра на финала на IV Брамсова симфония, или епохалното соло – манифест на импресионизма, ознаменуващо началото на „Следобедът на един фавн“ от Дебюси. От тук се открива панорамата на някои от най-интригуващите находки в голямата музика на 20-столетие. Тези находки обаче са дело на пиколото, непослушното доведено дете, за което много малко се говори. Прява

едно съзнателно отклонение към ролята му на главно действащо лице, която му възлага не кой да е, а един от най-големите симфоници на всички времена – Шостакович. Първата част на неговата десета симфония завършва със странния диалог на две пикולי! Единствен, уникален по рода си случай, когато пиколото звучи странно и необичайно, като резюме на събитията от грандиозната драма на I-та част. А IX – та симфония на Шостакович, където пиколото е в съвършено нова роля на шут и шегобиец, който апострофира войнствените реплики на тромбона и задава тон на цялото последващо развитие. Правя това отклонение, защото звуковият свят на флейтата е богат и разнообразен и за да се навлезе в него е необходим висок професионализъм. А точно на това учисвоите студенти доц. В.Киндалов и като педагог и като действащ на сцената изпълнител.

Доц. В.Киндалов има десетки, а може би и стотици участия в една по-нова форма на комуникация с аудиторията: съвместните поетично-музикални рецитали на поети и актьори. Паралелно с това работи и като съставител на сборници и издания на пиеси за флейта, единият от които е от български композитори. А те трябва да са, и са признателни на един от най-активно изпълняващите и пропагандиращите българска музика инструменталисти – доц. В.Киндалов, който не пропуска случай на концертите си у нас и в чужбина да включва български автори. Винаги с особено внимание и пристрастие, той изпълнява постоянно различни по жанр и мащаб произведения като Концерта за флейта и оркестър от Ал.Йосифов, Концерта за флейта и оркестър от М.Пеков, сонати за флейта и пиано, участва в различни камерни инструментални състави, солови рецитали.

Интензивната концертна дейност е съчетана със звукозаписна практика и директни излъчвания по български и чуждестранни, държавни и частни телевизионни и радиостанции. Значителна част от тези произведения е записана С.Д. със значителни тиражи.

Някои от произведенията, изпълнени от доц. В.Киндалов са посветени на него. Редно е това да се отрази в документацията,

където точно и коректно са регистрирани премиерните изпълнения, представляващи един значителен фонд.

Доц. д-р Венцислав Киндалов е кандидат за академичната длъжност „професор”. Разностранната, интензивна творческа дейност на изпълнител, съчетана с педагогически опит и преподавателска дейност, към които като се добави и дисертационен труд, показващ познаването на световния опит и литература в областта на флейтовото изкуство представят доц. В.Киндалов като ярка, пълноценна творческа личност. Предлагам на почитаемото жури да присъди академичната длъжност „професор” на доц. Венцислав Йорданов Киндалов.

21.12.2017г.

Рецензент: Проф. д-р на изк.

Гр. София

Пенчо Стоянов